

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 29.9.2011
KOM(2011) 588 slutlig

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN

**TJUGOÅTTONDE ÅRSRAPPORTEN OM KONTROLLEN AV EU-RÄTTENS
TILLÄMPNING (2010)**

{SEK(2011) 1093 slutlig}

{SEK(2011) 1094 slutlig}

1. INLEDNING

Kommissionens tjugioåttonde årsrapport om kontrollen av EU-rättens tillämpning (2010) är i överensstämmelse med det allmänna upplägg för årsrapporten som fastläggs i kommissionens meddelande från 2007 *En europeisk union som bygger på resultat – tillämpningen av gemenskapsrätten*¹ (nedan kallat *meddelandet från 2007*) inriktad på strategiska frågor och bedömning av den aktuella lagstiftningssituationen inom olika sektorer.

Rapporten är uppbyggd ungefär på samma sätt som tidigare år².

2. ALLMÄN INFORMATION

2.1. Viktiga nya inslag i handläggningen av överträdelser

Kommissionen fortsatte under 2010 att genomföra, komplettera och finjustera den genom meddelandet från 2007 inledda reformen – på de fyra huvudområden där det enligt meddelandet finns utrymme för förbättringar – av dess handläggning av överträdelser.

Den lade därvid särskild tonvikt vid effektiv handläggning av ärenden genom en konsekvent vidareutveckling och utvärdering av EU Pilot, ett instrument för problemlösning i samarbete med medlemsstaterna. Kommissionens arbete med detta byggde på åtgärder som vidtagits under 2009 för att införa ett nytt system för registrering av klagomål och förfrågningar om enskilda medlemsstaters tillämpning av EU-rätten, Chap (*Complaints Handling – Accueil des Plaignants*). Närmare uppgifter om Chap och EU Pilot finns i avsnitt 3.2.

Kommissionen intensifierade under 2010 sina förebyggande åtgärder, t.ex. genom att inkludera ”prospektiv tillämpning” av EU-rätt i sina konsekvensbedömningar av nya initiativ och genom att utarbeta genomförandeplaner för att understödja processen för införlivande av nya direktiv (se avsnitt 3.4).

Lissabonfördragets ikraftträdande förde med sig betydande ändringar av förfarandet för handläggning av överträdelser. En av nyheterna är att kommissionen i ett tidigare skede av förfarandet kan kräva finansiella sanktioner mot medlemsstater som inte uppfyllt sin skyldighet att underrätta om åtgärder för införlivande av ett direktiv som antagits i enlighet med ett lagstiftningsförfarande (artikel 260.3 i EUF-fördraget). Kommissionen angav under 2010 i ett meddelande³ huvuddragen i sin policy för tillämpningen av detta nya instrument (se avsnitt 3.1.1).

Revideringen under 2010 av ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och Europeiska kommissionen⁴ ledde till mer omfattande bestämmelser om informationsutbyte och samarbete mellan de båda institutionerna om policyn i fråga om överträdelser (se avsnitt 3.6).

¹ KOM(2007) 502 slutlig.

² Tidigare rapporter finns på http://ec.europa.eu/eu_law/infringements/infringements_annual_report_en.htm.

³ EUT C 12, 15.1.2011, s. 1.

⁴ EUT L 304, 20.11.2010, s. 47.

2.2. Allmänna statistikuppgifter

År 2010 omfattade EU:s regelverk vid sidan av primärrätten (fördragen) och vissa andra rättsakter ungefär 8 400 förordningar och 2 000 direktiv.

I denna årsrapport⁵ ges liksom i rapporterna för tidigare år en översikt över de viktigaste statistikuppgifterna om kommissionens handläggning av ärenden rörande EU-rättens tillämpning. För att tolka dessa uppgifter på rätt sätt bör man dock hålla i minnet att kommissionen har infört två nya instrument för handläggning av ärenden före inledandet av ett formellt överträdelseförfarande: Chap (registrering av klagomål och förfrågningar) och EU Pilot (problemlösning i samarbete med medlemsstaterna). Närmare uppgifter om dessa instrument finns i avsnitt 3.2.

Tidigare fanns alla typer av ärenden, oavsett vilket ursprung ärendena hade och vilket skede av förfarandet för handläggning av överträdelser de befann sig i, i en enda ”överträdelседatabas”, NIF. Så småningom kommer den databasen enbart att innehålla ärenden där kommissionen har vidtagit formella åtgärder, från och med den formella underrättelse som sänds till den berörda medlemsstaten på grundval av artikel 258 i EUF-fördraget. För närvarande innehåller den fortfarande ett antal ärenden (särskilt klagomål) som befinner sig i skedet före inledandet av ett formellt överträdelseförfarande och som med det nya systemet skulle ha handlagts med Chap och EU Pilot.

2.2.1. Antalet ärenden och ärendenas ursprung

I slutet av 2009 fanns det ungefär 2 900 pågående överträdelseärenden i överträdelседatabasen och i slutet av 2010 uppgick antalet till ca 2 100. Antalet pågående överträdelseförfaranden minskade alltså under 2010, med nästan 30 %. Detta berodde delvis på att nya klagomål och nya ärenden som kommissionen tagit upp på eget initiativ registrerades i och hanterades via Chap- eller EU Pilot-databasen (uppgifter rörande ärendena i dessa databaser finns i avsnitt 3.2). Framgångarna med problemlösningen inom ramen för EU Pilot-projektet har bidragit till att antalet överträdelseförfaranden som rör de medlemsstater som deltagit i projektet alltsedan detta inleddes i april 2008 har gått ned väsentligt.

Den generella användningen av instrumenten för handläggning av ärenden (klagomål och ärenden som kommissionen tagit upp på eget initiativ) före inledandet av ett formellt överträdelseförfarande har lett till en förändring i sammansättningen av ärendena i överträdelседatabasen vad beträffar ärendenas ursprung. I slutet av 2009 härrörde 53 % av det sammanlagda antalet pågående ärenden i överträdelседatabasen från klagomål, men i slutet av 2010 var det bara något mer än 40 %.

I slutet av 2009 utgjordes 925 pågående ärenden i överträdelседatabasen av ärenden som kommissionen tagit upp på eget initiativ, men i slutet av 2010 utgjordes – bl.a. till följd av att kommissionen nu i princip hanterar nya ärenden som den tar upp på eget initiativ via EU Pilot till att börja med – bara 739 pågående ärenden i den databasen (ungefär 35 % av det sammanlagda antalet pågående ärenden) av sådana kommissionsärenden.

⁵ Mer utförliga uppgifter finns i det arbetsdokument från kommissionens avdelningar {SEK(2011) 1094 slutlig} som åtföljer denna rapport.

I slutet av 2009 utgjordes 407 pågående ärenden i överträdelседatabasen av ärenden om utebliven underrättelse⁶, men i slutet av 2010 utgjordes 470 pågående ärenden i den databasen (22 % av det sammanlagda antalet pågående ärenden) av ärenden om utebliven underrättelse. Ökningen år 2010 i antalet ärenden om utebliven underrättelse kan till viss del förklaras av att det var fler direktiv som skulle införlivas under det året än under 2009 (se avsnitt 3.1.1).

Kommissionen fattade under 2010 beslut om att avsluta 987 klagomålsbaserade ärenden och ärenden som den tagit upp på eget initiativ (under 2009 avslutades 1 389 sådana ärenden). Dessa beslut kom till stånd för att den berörda medlemsstaten på kommissionens begäran hade vidtagit lämpliga åtgärder för att följa EU-rätten. 431 av besluten fattades innan det hade sänts en formell underrättelse till den berörda medlemsstaten.

Ytterligare 312 ärenden avslutades efter det att det hade sänts en formell underrättelse men innan det hade sänts ett motiverat yttrande (2009: 341), och 130 ärenden avslutades efter det att det hade sänts ett motiverat yttrande men innan ärendet hade hänskjutits till domstolen (2009: 151). Av uppgifterna ovan framgår att 873 av de 987 ärenden som avslutades (dvs. 88 % av dessa ärenden) aldrig nådde domstolen: medlemsstaterna vidtog åtgärder för att avhjälpa de rättsliga brister som kommissionen påtalat innan det blev nödvändigt att gå vidare till nästa steg i överträdelseförfarandet.

2.2.2. *Antalet ärenden per medlemsstat och politikområde*

Den medlemsstat som hade flest överträdelseförfaranden riktade mot sig i slutet av 2010 var Italien (176 pågående ärenden). Därefter kom Belgien (159) och Grekland (157). Den medlemsstat som hade det lägsta antalet överträdelseförfaranden riktade mot sig i slutet av 2010 var Malta (25 pågående ärenden). Närmast därefter kom Litauen (27) och Lettland (32). Italien var också den medlemsstat mot vilken flest *nya* överträdelseförfaranden inleddes under 2010 (90 nya ärenden). Därefter kom Grekland (89) och Förenade kungariket (75). Den medlemsstat mot vilken det lägsta antalet nya överträdelseförfaranden inleddes under 2010 var Litauen (19 nya ärenden). Närmast därefter kom Danmark (22) och Malta (25). Italien och Grekland lyckades få ungefär 40 % av "sina" nya ärenden under 2010 avslutade under det året, men de var ändå de båda medlemsstater som fick flest nya ärenden överförda till 2011 (49 respektive 50 ärenden). Även Polen och Spanien fick rätt många nya ärenden överförda till 2011 (40 vardera). Antalet överföringar av nya ärenden var lägst för Malta (8), Danmark (10) och Litauen (11).

Miljö, inre marknaden och beskattning var de tre politikområden där överträdelser var mest frekventa: i slutet av 2010 utgjordes 52 % av det sammanlagda antalet pågående ärenden i överträdelседatabasen av ärenden inom något av de tre områdena. Över 20 % av de pågående ärendena (444 stycken) hade att göra med reglerna på miljöområdet, ungefär 15 % av ärendena (326 stycken) gällde reglerna för den inre marknaden och ungefär 15 % av ärendena (324 stycken) gällde beskattningsreglerna.

Hälsa och konsumentskydd var det politikområde där det inleddes flest *nya* överträdelseförfaranden under 2010 (273 stycken). De flesta av dessa ärenden (254 stycken) gällde utebliven underrättelse. Bortsett från hälsa och konsumentskydd inleddes flest nya överträdelseförfaranden på politikområdena miljö och inre marknaden (229 respektive 191

⁶ Ärenden där de berörda medlemsstaterna inte uppfyllt sin skyldighet att underrätta om åtgärder för införlivande av ett direktiv.

ärenden). Kommissionen kunde redan under 2010 avsluta de flesta av de nya ärenden på politikområdet hälsa och konsumentskydd som gällde utebliven underrättelse: endast 62 av dessa ärenden pågick fortfarande i slutet av året. I motsats till detta pågick ungefär två tredjedelar av de nya ärendena på politikområdena miljö, inre marknaden och transport fortfarande i slutet av 2010 (148, 131 respektive 116 ärenden). Antalet överföringar av nya ärenden till 2011 var högst på dessa områden.

2.3. Framställningar till Europaparlamentet

Precis så som var fallet under 2009 rörde de flesta framställningarna (120 stycken) till Europaparlamentet under 2010 miljöfrågor: 42 framställningar gällde miljökonsekvensbedömningar av projekt, 32 naturskydd, 20 avfallshantering och 14 vattenkvalitet och marina resurser. Ett betydande antal framställningar (61 stycken) hade att göra med rättsligt samarbete, grundläggande rättigheter och medborgarskap. Hälften av dessa gällde den fria rörligheten för personer. 49 framställningar gällde den inre marknaden och tjänster, 13 av dessa yrkeskvalifikationer och 11 friheten att tillhandahålla tjänster. 44 framställningar hade att göra med skattefrågor, särskilt om indirekt beskattning (33 stycken). 36 framställningar rörde sysselsättningsrelaterade frågor. 32 av dessa handlade om den fria rörligheten för arbetstagare och samordningen av systemen för social trygghet.

Framställningar till Europaparlamentet ledde i vissa fall till att kommissionen inledde överträdelseförfaranden, t.ex. om diskriminerande regler för uppbörd av arvsskatt, om verksamheten i och tillsynen över tjänstepensionsinstitut och om diskriminering av i Europeiska unionen varaktigt bosatta tredjelandsmedborgare.

Eftersom många framställningar till Europaparlamentet gällde miljökonsekvensbedömningar av projekt i de 12 nya medlemsstaterna, kan det vara värt att erinra om att det relevanta EU-direktivet (85/337/EEG⁷) i de medlemsstaterna endast gäller för projekt som det ansökts om tillstånd för efter staternas anslutning till unionen (dvs. från och med den 1 maj 2004 eller den 1 januari 2007, beroende på vilken medlemsstat det gäller).

Ett utökat antal framställningar rörande ersättning till offer för uppsåtliga våldsbrott fäste kommissionens uppmärksamhet på brister i tillämpningen av det relevanta EU-direktivet (2004/80/EG⁸) särskilt i Italien och Grekland. Liksom under tidigare år gällde ett antal framställningar under 2010 importen av begagnade fordon och de registreringsavgifter som medlemsstaterna tar ut.

Slutsatser: *I förhållande till de föregående åren minskade antalet pågående överträdelseförfaranden under 2010. På det här stadiet är det inte möjligt att urskilja alla skäl för denna utveckling, men en förklaring är införandet av EU Pilot, som hjälper kommissionen och medlemsstaterna att klargöra och på ett tillfredsställande sätt lösa vissa frågor rörande EU-rättens tillämpning som tagits upp av kommissionen och därmed gör det möjligt att avföra dessa frågor utan att det blir nödvändigt att inleda ett formellt överträdelseförfarande. Miljö, inre marknaden och beskattning var liksom tidigare de tre politikområden där överträdelser var mest frekventa. De flesta framställningarna till*

⁷ Rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EGT L 175, 5.7.1985, s. 40).

⁸ Rådets direktiv 2004/80/EG av den 29 april 2004 om ersättning till brottsoffer (EUT L 261, 6.8.2004, s. 15).

Europaparlamentet under 2010 gällde miljöfrågor samt rättsligt samarbete, grundläggande rättigheter och medborgarskap (särskilt den fria rörligheten för personer).

3. VIKTIGA FRÅGOR

3.1. Försenat införlivande av direktiv

3.1.1. Den allmänna utvecklingen

Det var betydligt fler direktiv som skulle införlivas i medlemsstaternas lagstiftning under 2010 än under 2009 (111 respektive 71 direktiv). Detta fick till följd att kommissionen var tvungen att inleda betydligt fler ärenden om utebliven underrättelse (se fotnot 6) under 2010 än under 2009 (855 respektive 531 nya ärenden). Mer än hälften av de ärenden om utebliven underrättelse som inleddes under 2010 kunde avslutas under det året, men 410 stycken pågick fortfarande i slutet av 2010. Dessutom pågick i slutet av 2010 fortfarande 60 ärenden om utebliven underrättelse som inletts före 2010. Sammanlagt pågick alltså 470 sådana ärenden i slutet av 2010.

I slutet av 2009 pågick sammanlagt 407 ärenden om utebliven underrättelse. Antalet pågående ärenden ökade alltså med 15 % under loppet av 2010.

Införlivandeprocessen hanterades mest effektivt i Danmark och Malta (5 pågående ärenden om utebliven underrättelse vardera) och minst effektivt i Italien och Polen (34 respektive 32 pågående ärenden).

Mycket ofta är det ett stort antal medlemsstater som inte iakttar tidsfristen för införlivande av ett direktiv. Så snart kommissionen inleder överträdelseförfaranden mot de berörda medlemsstaterna ökar dock antalet underrättelser om nationella införlivandeåtgärder kraftigt, vilket gör det möjligt att avsluta förfarandena mot de medlemsstater som skickat underrättelser. 558 av de 792 ärenden om utebliven underrättelse som kommissionen avslutade under 2010 avslutades efter det att det hade sänts en formell underrättelse till den berörda medlemsstaten men innan det hade sänts ett motiverat yttrande till denna. Efter det skedet av förfarandet förekom ytterligare förseningar i införlivandet av direktiv endast i ett mindre antal medlemsstater.

Genom att tillämpa artikel 260.3 i EUF-fördraget kommer kommissionen att kunna ta itu med problem som har att göra med långvariga förseningar i införlivandet av direktiv på ett mer effektivt sätt. På grundval av den bestämmelsen får domstolen på kommissionens begäran tillgripa finansiella sanktioner mot en medlemsstat redan i det skede då kommissionen för ett ärende vidare till domstolen i enlighet med artikel 258 i EUF-fördraget för att den anser att medlemsstaten inte har uppfyllt sin skyldighet att underrätta om åtgärder för införlivande av ett direktiv. Tidigare kunde finansiella sanktioner i ärenden om utebliven underrättelse tillgripas först i ett "andra skede", dvs. när domstolen fann att en medlemsstat hade underlåtit att följa en tidigare dom i domstolen. Kommissionen redovisar i sitt meddelande om tillämpningen av artikel 260.3 i EUF-fördraget⁹ hur den kommer att tillämpa denna nya bestämmelse. Den hoppas att tillämpningen av bestämmelsen kommer att leda till att medlemsstaterna i betydligt större utsträckning än nu införlivar EU-direktiven i rätt tid.

⁹ EUT C 12, 15.1.2011, s. 1.

3.1.2. Sektorspecifika aspekter

Att döma av antalet ärenden på de olika politikområdena uppkommer förseningar i införlivandet av direktiv huvudsakligen på områdena miljö (115 pågående ärenden), transport (104) och inre marknaden och tjänster (78).

Det är ofta ett stort antal medlemsstater som inte iakttar tidsfristerna för införlivande av direktiv på *miljöområdet*. Ärendena kan dock som regel avslutas så snart ett överträdelseförfarande inleds. Utdragna förseningar förekommer i ett mindre antal medlemsstater. Ett exempel på särskilt långsamt införlivande är Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/35/EG om miljöansvar för att förebygga och avhjälpa miljöskador¹⁰. Endast fyra medlemsstater införlivade direktivet inom den fastlagda tidsfristen. Domstolen avkunnade domar mot sju medlemsstater för att de inte hade införlivat direktivet.

Under 2010 förlöpte införlivandet av direktiv för den *inre marknaden* i allmänhet på samma sätt som införlivandet av direktiv på andra politikområden. Till följd av intensiv lagstiftningsverksamhet under 2009 och 2010 särskilt på området finansiella tjänster ställdes kommissionen dock inför en kraftig ökning i antalet ärenden om utebliven underrättelse på det området. Försenat införlivande berodde ofta på den berörda lagstiftningens stora räckvidd (t.ex. tjänstedirektivet 2006/123/EG¹¹ eller tjänstepensionsinstitutdirektivet 2003/41/EG¹²) eller, såsom när det gällde banksektorn, på att lagstiftaren med anledning av det trängande behovet av att snabbt svara på den finansiella krisen fastlade relativt korta tidsfrister för införlivandet (mellan en och femton månader).

Förseningar i införlivandet av direktiv gäller ofta direktiv på *transportområdet*, särskilt om väg- och sjötransport. Enligt medlemsstaternas uppgifter till kommissionen beror förseningarna på komplexa interna beslutsprocesser och brist på expertis och resurser. Medlemsstaterna efterlyser ett mer omfattande stöd från kommissionen under perioden mellan den tidpunkt då ett direktiv träder i kraft och den tidpunkt då det ska ha införlivats.

Införlivande inom föreskriven tid är en viktig fråga även på områdena *rättsligt samarbete, grundläggande rättigheter och medborgarskap*. Eftersom en del av dessa områden tidigare omfattades av den s.k. tredje pelaren, måste kommissionen här tillämpa både direktiv och rambeslut. På många områden som regleras genom direktiv – t.ex. fri rörlighet för personer, medborgarskap och jämställdhet mellan kvinnor och män – hade medlemsstaterna redan före 2010 till fullo uppfyllt sin skyldighet att underrätta om åtgärder för införlivande av direktiven. Under 2010 kom detta att gälla även området konsumentskydd, eftersom det sista överträdelseförfarandet rörande underlåtenhet att införliva direktivet om otillbörliga affärsmetoder (2005/29/EG¹³) avslutades under det året. I motsats till detta finns det en eftersläpning i införlivandet på områden som tidigare omfattades av tredje pelaren och som regleras genom rambeslut som antagits före ikraftträdandet av Lissabonfördraget.

¹⁰ EUT L 143, 30.4.2004, s. 56.

¹¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden (EUT L 376, 27.12.2006, s. 36).

¹² Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG av den 3 juni 2003 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut (EUT L 235, 23.9.2003, s. 10).

¹³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenterna på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (EUT L 149, 11.6.2005, s. 22).

Kommissionen har inte befogenhet att inleda överträdelseförfaranden på grundval av sådana rambeslut under en period av fem år från och med dagen för ikraftträdandet av Lissabonfördraget¹⁴.

Problem med försenat införlivande uppkommer sällan på politikområden där direktivregelverket är stabilt, vilket är fallet t.ex. på jordbruksområdet. Näringsliv, sysselsättning och socialpolitik samt indirekt beskattning är andra områden där det inte finns några större problem med försenat införlivande.

Slutsatser: Det går fortfarande att tydligt identifiera områden där försenat införlivande av direktiv är ett vanligt mönster, t.ex. miljö, inre marknaden och transport samt rättsligt samarbete, grundläggande rättigheter och medborgarskap. Genom Lissabonfördraget har kommissionen fått ett nytt instrument som kan bidra till en ändring av denna otillfredsställande situation, artikel 260.3 i EUF-fördraget.

3.2. Förbättring av arbetsmetoderna för handläggning av ärenden rörande EU-rättens tillämpning

Chap: Genom införandet av Chap i september 2009 har kommissionen nu ett it-instrument som är särskilt utformat för registrering och handläggning av klagomål och förfrågningar från medborgare och företag om enskilda medlemsstaters tillämpning av EU-rätten. Chap säkerställer att klagomål med erforderlig skyndsamhet hänförs till de behöriga kommissionsavdelningarna och att de som ingivit klagomålen systematiskt informeras om hur dessa handläggs, i enlighet med kommissionens meddelande från 2002 om klagandens ställning i ärenden om överträdelser av gemenskapsrätten¹⁵.

4 035 ärenden registrerades i Chap under 2010 (83 % av dessa var klagomål och 17 % förfrågningar). De fem medlemsstater som i störst utsträckning berördes av ärendena var Italien (12 % av ärendena), Spanien (11,4 %), Tyskland (9,5 %), Förenade kungariket (7,5 %) och Frankrike (6,9 %).

52,5 % av klagomålsärendena kunde avslutas direkt, på grundval av ett utförligt svar från kommissionen. 14 % avslutades på grund av att Europeiska unionen inte var behörig i den fråga klagomålet gällde. 17 % av ärendena överfördes till EU Pilot-databasen för fortsatt undersökning och 9 % överfördes till överträdelседatabasen NIF.

EU Pilot: EU Pilot-projektet inleddes i april 2008. Syftet med projektet är att tillhandahålla snabbare och bättre svar på klagomål och förfrågningar från medborgare och företag, att finna lösningar på problem med tillämpningen av EU-rätten och att förbättra kommunikationen och samarbetet mellan kommissionens avdelningar och medlemsstaternas myndigheter i ärenden som rör genomförandet och tillämpningen av EU-rätten, t.ex. medlemsstaternas lagstiftnings förenlighet med denna.

Kommissionen kan lägga in såväl klagomål och förfrågningar från medborgare och företag som ärenden som den tar upp på eget initiativ i EU Pilot-databasen. Detta omfattar frågor som tagits upp med kommissionen i Europaparlamentets utskott för framställningar eller i skrivelser från ledamöter av parlamentet.

¹⁴ Se artikel 10 i protokollet (nr 36) om övergångsbestämmelser.

¹⁵ KOM(2002) 141 slutlig (EGT C 244, 10.10.2002, s. 5).

EU Pilot-instrumentet har alltsedan införandet visat sig vara mycket värdefullt: kommissionen och de deltagande medlemsstaterna samarbetar för att finna lösningar som ger snabb och full verkan åt EU-rätten till gagn för medborgare och företag. Kommissionen undersöker varje ärende och inleder ett överträdelseförfarande om det inte går att finna en lösning som är förenlig med EU-rätten. Fram till den 31 december 2010 hade 81 % av de svar som tillhandahållits av medlemsstaterna bedömts som godtagbara¹⁶ av kommissionen. Ungefär 160 ärenden hade överförts till NIF-databasen för att göra det möjligt för kommissionen att inleda ett överträdelseförfarande enligt artikel 258 i EUF-fördraget genom att sända en formell underrättelse.

År 2008 erbjöd sig 15 medlemsstater att delta i EU Pilot-projektet. Med anledning av att projektet blivit en framgång angav kommissionen i sin första utvärderingsrapport¹⁷ rörande projektet (som antogs i mars 2010) att den hade för avsikt att uppmana de 12 andra medlemsstaterna att ansluta sig till detta. I slutet av 2010 anslöt sig tre av dessa till projektet¹⁸.

Kommissionens databaser för handläggning av ärenden rörande EU-rättens tillämpning

Klagomål och förfrågningar registreras först i Chap. Om kommissionen behöver ytterligare upplysningar om sakförhållandena eller lagstiftningen i den berörda medlemsstaten eller önskar ge denna möjlighet att föreslå en lösning som är förenlig med EU-rätten överförs ärendet därefter till EU Pilot (när det gäller en medlemsstat som deltar i det projektet). Om det inte går att finna en lösning som är förenlig med EU-rätten, överförs ärendet till överträdelседatabasen NIF.

Ärenden som kommissionen tar upp på eget initiativ inleds i EU Pilot (när det gäller de medlemsstater som deltar i det projektet). Om det inte går att finna en lösning, överförs ärendena till överträdelседatabasen NIF.

Ärenden om utebliven underrättelse registreras direkt och uteslutande i överträdelседatabasen NIF, eftersom det rör sig om klara fall där användning av EU Pilot inte skulle tillföra något mervärde.

Korrespondensen med de medlemsstater som ännu inte deltar i EU Pilot-projektet i ärenden som befinner sig i skedet före inledandet av ett formellt överträdelseförfarande sker fortfarande på traditionell förvaltningsväg.

Slutsatser: Kommissionen kommer att fortsätta att utveckla sina databaser för handläggning av ärenden rörande EU-rättens tillämpning. Den kommer att utforska möjligheterna att utvidga användningen av EU Pilot som instrument för förebyggande och problemlösning till alla medlemsstater. Kommissionens allmänna upplägg är att sörja för systematisk registrering av alla klagomål och förfrågningar rörande EU-rättens tillämpning, att försöka lösa problem snabbt med hjälp av EU Pilot och att där så krävs inleda och med beslutsamhet driva överträdelseförfaranden.

¹⁶ Godtagbar innebär att kommissionen på grundval av de upplysningar den mottagit kan tänka sig att avsluta det ärende det gäller.

¹⁷ KOM(2010) 70 slutlig.

¹⁸ De 18 medlemsstater som hade anslutit sig till projektet fram till slutet av 2010 var Österrike, Bulgarien, Tjeckien, Danmark, Estland, Tyskland, Finland, Ungern, Irland, Italien, Litauen, Nederländerna, Portugal, Slovakien, Slovenien, Sverige, Spanien och Förenade kungariket. Anslutningsprocessen fortsätter under 2011.

3.3. Genomdrivandet av EU-rätten

Kommissionen ska enligt artikel 17 i EU-fördraget ”övervaka tillämpningen av unionsrätten”. Den ska enligt samma artikel ”säkerställa tillämpningen av fördragen och av de åtgärder som institutionerna antar i enlighet med fördragen”. Kommissionens möjligheter att inleda överträdelseförfaranden enligt artikel 258 i EUF-fördraget mot medlemsstater – eller förfaranden enligt artikel 260.2 i EUF-fördraget med krav på finansiella sanktioner mot medlemsstater som inte följt en dom i domstolen om överträdelse av EU-rätten – är viktiga i det sammanhanget.

Det är emellertid bara på några få områden som kommissionen har rätt att kontrollera efterlevnaden av EU-reglerna direkt på plats i medlemsstaterna. Uppbörderna av unionens ”egna medel” från mervärdesskatt är ett av dessa områden. Kontrollerna handhas av kommissionens budgetavdelningar, som bistås av skatteexperter. Kommissionens kontor för livsmedels- och veterinärfrågor får kontrollera efterlevnaden av krav som rör livsmedelssäkerhet, djurs hälsa och välbefinnande och växtskydd på plats i medlemsstaterna. Särskilda EU-byråer kontrollerar efterlevnaden av krav som rör sjösäkerhet och sjöfartsskydd respektive luftfartssäkerhet och luftfartsskydd i samarbete med de behöriga avdelningarna inom kommissionen. Kärntekniska anläggningar inspekteras regelbundet av de behöriga avdelningarna inom kommissionen¹⁹.

Det är också bara på vissa områden som kommissionen har möjlighet att ålägga medlemsstaterna finansiella korrigeringar. På jordbruksområdet får kommissionen när EU-medel är involverade begagna sig av förfaranden för avslutande av räkenskaper för att undanta sådana utgifter som inte är förenliga med EU-reglerna från EU-finansiering. På området regionalpolitik finns ett liknande instrument, för att trygga ett korrekt genomförande av projekt som medfinansieras av EU.

Oaktat dessa begränsningar av kommissionens befogenheter bör man hålla i minnet att EU-reglerna utgör en beståndsdel av den nationella rättsordningen i medlemsstaterna (oberoende av om de är direkt tillämpliga, såsom reglerna i förordningar, eller tillämpliga först efter det att de har införlivats i nationell rätt, såsom reglerna i direktiv) och att det därför i första hand är medlemsstaternas förvaltningar och rättsliga myndigheter som har ansvaret för en korrekt tillämpning av EU-rätten och måste se till att medborgares och företags rättigheter och skyldigheter respekteras respektive fullgörs.

De nationella myndigheterna har ofta betydande frihet att själva bestämma hur mekanismerna för genomdrivandet av EU-rätten (inbegripet påföljderna vid bristande efterlevnad av denna) ska läggas upp. Unionslagstiftaren (Europaparlamentet och rådet) och kommissionen kan emellertid främja en verksam tillämpning av EU-rätten i medlemsstaterna på olika sätt.

Som ett exempel på detta från området *passagerares rättigheter* kan nämnas att kommissionen när molnet av aska från vulkanutbrottet på Island lamslog flygtrafiken i det europeiska luftrummet under våren 2010 snabbt anordnade ett möte med de nationella organ som har till uppgift att se till att flygpassagerares rättigheter enligt förordning (EG) nr 261/2004²⁰ respekteras för att komma överens om riktlinjer för en balanserad, enhetlig

¹⁹ Denna rapport gäller inte EU-reglerna på området konkurrenspolitik, där kommissionen förfogar över särskilda instrument för att kontrollera efterlevnaden av reglerna.

²⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och

tolkning av förordningen, särskilt rörande vilket stöd strandsatta passagerare skulle ha rätt att få från flygbolag.

Medlemsstaterna är på grundval av vissa EU-regler och internationella avtal skyldiga att sörja för *tillgång till mekanismer för rättslig prövning* på vissa områden. På miljöområdet finns det ett förslag till ändring av Sevesodirektivet²¹ som omfattar regler om tillgång till rättslig prövning som står i överensstämmelse med reglerna om detta i Århuskonventionen. Sådana mer omfattande regler om tillgång till rättslig prövning finns redan i direktiv 2008/1/EG om industriutsläpp, och dessa regler kommer att fortsätta att gälla inom ramen för det omarbetade direktivet om industriutsläpp (direktiv 2010/75/EU²²). I reglerna om rätten att överklaga i ett direktiv om informationssamhället (direktiv 2002/21/EG²³) samt i domar från domstolen i mål som rör det direktivet anges en omfattande grupp berörda parter som har rätt att överklaga beslut av nationella regleringsmyndigheter. I regler på området inrikes frågor – direktiv 2009/52/EG²⁴ om åtgärder mot vissa arbetsgivare – förpliktas medlemsstaterna att se till att vissa tredje parter (såsom fackföreningar) på olagligt anställda tredjelandsmedborgares vägnar kan engagera sig i de rättsliga eller administrativa förfaranden som finns för att säkerställa efterlevnaden av direktivet. Enligt reglerna på området migration är det obligatoriskt att ange skäl för avslag på en ansökan om uppehållstillstånd och att informera sökanden om eventuella mekanismer för rättslig omprövning av ett sådant beslut. Avslag på ansökningar om visering måste också motiveras.

I vissa EU-direktiv från senare år förpliktas medlemsstaterna att införa *kompletterande eller alternativa förfaranden för tvistlösning*. På området inre marknaden åläggs medlemsstaterna i direktiv 2009/65/EG om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag)²⁵ – UCITS IV-direktivet – att se till att det finns effektiva och ändamålsenliga förfaranden för klagomål och prövning utanför domstol av konsumenttvister rörande fondföretags verksamhet. Direktiv 2007/66/EG om ändring av rådets direktiv 89/665/EEG och 92/13/EEG vad gäller effektivare förfaranden för prövning av offentlig upphandling²⁶ sörjer med hjälp av gemensamma normer för att alla deltagare i offentliga anbuds förfaranden har tillgång till de erforderliga rättsmedlen i samtliga medlemsstater för att ta tillvara sina rättigheter enligt EU-rätten. Konsumentskydd är nu liksom tidigare ett viktigt område där rättsmedel har förankrats i EU-rätten, genom det europeiska småmålsförfarandet (förordning (EG) nr 861/2007²⁷) och genom medlemsstaternas skyldigheter enligt grundläggande direktiv på detta område (2005/29/EG²⁸ och 97/7/EG²⁹) att

inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, 17.2.2004, s. 1).

²¹ Rådets direktiv 96/82/EG av den 9 december 1996 om åtgärder för att förebygga och begränsa följderna av allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår (EGT L 10, 14.1.1997, s. 13).

²² Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar) (EUT L 334, 17.12.2010, s. 17).

²³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (EGT L 108, 24.4.2002, s. 33).

²⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/52/EG av den 18 juni 2009 om minimistandarder för sanktioner och åtgärder mot arbetsgivare för tredjelandsmedborgare som vistas olagligt (EUT L 168, 30.6.2009, s. 24).

²⁵ EUT L 302, 17.11.2009, s. 32.

²⁶ EUT L 335, 20.12.2007, s. 31.

²⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 861/2007 av den 11 juli 2007 om inrättande av ett europeiskt småmålsförfarande (EUT L 199, 31.7.2007, s. 1).

²⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenterna på den inre marknaden (EUT L 149, 11.6.2005, s. 22).

inrätta adekvata och verksamma förfaranden för prövning av tvister. Konsumentskyddet förstärks ytterligare genom direktiven om liberalisering av el- och naturgasmarknaderna i EU, 2009/72/EG³⁰ respektive 2009/73/EG³¹. Medlemsstaterna förpliktas däri att se till att det finns en oberoende mekanism (t.ex. i form av en energiombudsman eller ett konsumentorgan) för tvistlösning utanför domstol. Ytterligare ett exempel på hur unionslagstiftaren och kommissionen främjar en verksam tillämpning av EU-rätten i medlemsstaterna är inrättandet i dessa, på grundval av EU-regler mot diskriminering, av organ som ska främja likabehandling och bl.a. har till uppgift att på olika sätt (t.ex. i medlingsorgan) bistå personer som utsatts för diskriminering.

Att främja samarbetet mellan de behöriga nationella myndigheterna kan ofta vara till nytta som en kompletterande åtgärd. Detta kan göras via nätverk (såsom Impel, EU:s nätverk för genomförande och upprätthållande av miljölagstiftningen), via traditionella rådgivande kommittéer (såsom yrkesinspektörskommittén) eller via innovativa strukturer såsom det ”forum” för tillsynsmyndigheter i medlemsstaterna som på grundval av Reachförordningen³² utgör en del av Europeiska kemikaliemyndigheten.

Precis som under tidigare år bidrog informella mekanismer för problemlösning under 2010 till att finna snabba, pragmatiska lösningar på medborgares problem. Solvit, ett av kommissionen understött nätverk av nationella myndigheter, behandlar ett allt större antal ärenden varje år, särskilt ärenden som rör reglerad yrkesverksamhet, bosättning och social trygghet. Under 2010 kunde nio av tio Solvitärenden lösas på ett tillfredsställande sätt (de flesta inom 10 veckor). Detta var ett bättre resultat än under 2009.

Administrativa kommissionen för samordning av systemen för social trygghet inrättade under 2010 en förlikningskommitté som ska medla mellan medlemsstater vid meningsskiljaktigheter.

Slutsatser: Kommissionen kommer att fortsätta att främja och förstärka problemlösningssinstrument som Solvit och nätverk som Impel. Den kommer också att fortsätta att undersöka huruvida det nuvarande systemet med i EU-rätten förankrade rättsmedel bör kompletteras med ytterligare mekanismer, för att förstärka genomdrivandet av EU-rätten. Vidare kommer den att vidta åtgärder för att där så är möjligt stärka synergin mellan problemlösningssinstrument i syfte att säkerställa att problem löses på effektivast möjliga sätt, till gagn för medborgare och företag.

²⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG av den 20 maj 1997 om konsumentskydd vid distansavtal (EGT L 144, 4.6.1997, s. 19).

³⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT L 211, 14.8.2009, s. 55).

³¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 2003/55/EG (EUT L 211, 14.8.2009, s. 94).

³² Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, 30.12.2006, s. 1).

3.4. Förebyggande åtgärder

3.4.1. Den allmänna utvecklingen

Genomförandeplaner: I meddelandet från 2007 förband sig kommissionen att systematiskt fastlägga förebyggande åtgärder syftande till att bistå medlemsstaterna vid genomförandet av nya EU-rättsakter. Genomförandeplaner spelar en viktig roll i detta sammanhang. I en genomförandeplan identifierar kommissionen alla större hinder för ett korrekt genomförande av en ny rättsakt inom föreskriven tid samt lämpliga åtgärder för att bemöta dessa hinder. Genomförandeplaner är en väsentlig del av kommissionens upplägg i fråga om ”smart lagstiftning” (se avsnitt 4) och bidrar till att säkerställa att genomförandet tas i beaktande på lämpligt sätt under hela policycykeln. Kommissionen tog under 2010 i sitt arbetsprogram för 2011 upp en rad viktiga, komplexa förslag för vilka genomförandeplaner skulle utarbetas.

Det belgiska ordförandeskapet anordnade den 22–23 november 2010 en konferens om införlivandet av EU-direktiv. Denna var en uppföljning av en liknande konferens i mars 2009 (anordnad av det tjeckiska ordförandeskapet) och syftade till utbyte av bästa praxis vid genomförandet av EU-rätt³³.

Rättslig utbildning: Genom Lissabonfördraget finns det för första gången en rättslig grund för åtgärder från Europeiska unionens sida för att stödja utbildning av domare och övrig personal inom rättsväsendet (artiklarna 81.2 och 82.1 i EUF-fördraget). Sådan europeisk rättslig utbildning bör omfatta utbildning av rättstillämpare (domare och övrig domstolspersonal, åklagare, advokater och andra juridiska ombud, notarier och stämningsmän) inom alla områden av EU-rätten genom kurser och utbytesprogram. Kommissionen håller på att utarbeta ett meddelande om europeisk rättslig utbildning i vilket den undersöker hur det betydande behovet av utbildning för rättstillämpare ”på fältet” ska kunna tillgodoses. I oktober 2010 inledde den ett brett upplagt samråd för att inhämta de viktigaste berörda parternas synpunkter på detta. Resultatet av samrådet kommer att redovisas i meddelandet, som kommissionen har för avsikt att anta under andra halvåret 2011.

3.4.2. Sektorspecifika aspekter

Genomförandeplaner: Inom vissa politikområden åtföljs nya direktiv regelbundet av genomförandeplaner. På *miljöområdet*, där sådana planer upprättats sedan 2008, såg kommissionen under 2010 över sitt upplägg i syfte att på ett bättre sätt kartlägga hindren för ett korrekt genomförande och samordna genomförandeplanerna med andra förebyggande instrument, såsom resultattavlor och införlivandechecklistor³⁴. På området *inre marknaden* har genomförandeplaner använts för försvarsupphandlingsdirektivet, tredje postdirektivet och flera bolagsrättsdirektiv. På området *hälsa och konsumentskydd* upprättas nu som regel en genomförandeplan för varje nytt direktiv. På området *näringsliv* kommer ett flertal förslag till direktiv att åtföljas av genomförandeplaner. Det rör sig bl.a. om förslag rörande omregistrering av begagnade fordon i en annan medlemsstat, prissättning av läkemedel och ändring av typgodkännande för motorfordon.

³³ Se pressmeddelandet av den 22 november 2010 på <http://www.eutrio.be/pressrelease/opening-conference-transposition-european-directives-olivier-chastel-describes-belgian->.

³⁴ En införlivandecheklista är ett informellt dokument som kommissionen utarbetar efter diskussioner med de berörda medlemsstaterna i arbetsgrupper/paketmöten och som är avsett att hjälpa dessa att genomföra en EU-rättsakt.

Andra instrument: Nästan alla kommissionsavdelningar utfärdar riktlinjer, handböcker eller tolkningsmeddelanden för att underlätta införlivandeprocessen. Varje avdelning bemödar sig om att klara ut olösta införlivandeproblem med medlemsstaterna i samband med bilaterala kontakter eller möten i expertgrupper. Införlivandeproblem förs ofta upp på dagordningen för paketmöten. Seminarier, workshoppar och arbetsdokument är andra instrument som regelbundet används för att förbättra resultatet av införlivandet.

Kommissionen understöder aktivt medlemsstaterna i syfte att införlivandeprocessen ska förlöpa så smidigt som möjligt och slutmålet ska uppfyllas: en korrekt tillämpning av EU-rätten där medborgares och företags rättigheter och skyldigheter respekteras respektive fullgörs. Som ett exempel på detta från mervärdesskatteområdet kan nämnas att kommissionen i en grönbok om mervärdesskattens framtid³⁵ försöker identifiera olika sätt att förenkla mervärdesskattesystemet i EU i syfte att underlätta införlivandet av direktiv på det området. Kommissionen spelar också en aktiv roll för att förbättra det lokala Schengensamarbetet mellan medlemsstaternas konsulat, t.ex. genom utbildningar och genom samordning av arbetsmetoderna i enlighet med EU:s regelverk.

De förebyggande åtgärderna kommer också att inriktas på att involvera medborgarna i frågan om EU-rättens tillämpning. Ett möjligt hjälpmedel därvidlag är online-rättsdatabasen för konsumentlagstiftning (särskilt direktiv 2005/29/EG³⁶). Upplysningsverksamhet är en prioritet på områden där medborgarna huvudsakligen måste stödja sig på fördragsbestämmelser – t.ex. om att främja rörligheten för studerande, erkännande av examensbevis och europeiska idrottsfrågor – för att göra sina rättigheter gällande.

Slutsatser: I syfte att föregripa problem vid införlivandet och tillämpningen av ny lagstiftning kommer kommissionen att fortsätta att använda ett antal olika förebyggande åtgärder (bl.a. genomförandeplaner) till stöd för ett smidigt, korrekt genomförande.

3.5. Jämförelsetabeller

I en jämförelsetabell visar en medlemsstat hur varje bestämmelse i ett EU-direktiv har införlivats i dess nationella lagstiftning.

Jämförelsetabeller ger en tydlig översikt över genom vilka nationella bestämmelser var och en av bestämmelserna i ett direktiv genomförs och gör det därmed lättare för medlemsstaterna att visa kommissionen att direktivet har införlivats till fullo. De är till hjälp för medborgare och företag som i nationell lagstiftning önskar identifiera sådana bestämmelser som grundar sig på direktiv.

Kommissionen har sedan 2003 i förslag till direktiv infört bindande bestämmelser om att medlemsstaterna ska tillhandahålla kommissionen jämförelsetabeller. Under loppet av lagstiftningsförfarandet stryks emellertid dessa bestämmelser ofta på rådets initiativ.

³⁵ Grönbok om mervärdesskattens framtid – Ett enklare, stabilare och mera effektivt mervärdesskattesystem (KOM(2010) 695 slutlig, 1.12.2010).

³⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden (EUT L 149, 11.6.2005, s. 22).

Europaparlamentet och kommissionen betonar i punkt 44 i ramavtalet från oktober 2010 om förbindelserna mellan de båda institutionerna fördelarna med jämförelsetabeller och förbinder sig att verka för att bindande bestämmelser om sådana tabeller införs i direktiv.

Slutsatser: *Kommissionen anser att jämförelsetabeller i många fall är ett viktigt instrument som bidrar till att säkerställa ett verksamt genomförande av direktiv. Den kommer att utforma sina förslag till direktiv i enlighet med detta. Den är fast besluten att arbeta tillsammans med rådet och Europaparlamentet för att finna en lösning som förbättrar införlivandet och efterlevnaden av direktiv.*

3.6. Transparens

Kommissionen fortsatte under 2010 att på en särskild webbplats³⁷ offentliggöra kortfattad information om alla överträdelseförfaranden, från och med det motiverade yttrandet och i vissa fall redan från och med den formella underrättelsen. Denna information omfattar namnet på den berörda medlemsstaten och på den behöriga avdelningen inom kommissionen, ärendets registreringsnummer, ärendebeteckningen samt datumet för kommissionens beslut och typen av beslut.

Transparensaspekten betonades också vid revideringen under 2010 av ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och Europeiska kommissionen. I punkt 44 i ramavtalet anges bl.a. följande:

”Förutom särskilda rapporter och den årliga rapporten om genomförandet av unionens lagstiftning ska kommissionen ge parlamentet kortfattad information om samtliga överträdelseförfaranden från det att en formell underrättelse översänds, inklusive, om parlamentet begär det, i enskilda fall och med respekt för reglerna om konfidentialitet, särskilt de som Europeiska unionens domstol har erkänt, information om de frågor som överträdelseförfarandet rör.”.

Slutsatser: *Kommissionen kommer att fortsätta att främja transparens i sin policy i fråga om överträdelser, inom de rättsliga och judiciella gränserna.*

4. SMART LAGSTIFTNING

Kommissionen redovisade under 2010 i meddelandet *Smart lagstiftning i Europeiska unionen*³⁸ sitt upplägg för att integrera frågan om EU-rättens tillämpning i policycykeln (alltifrån ett tidigt stadium i utformningen av en rättsakt till en eventuell senare revidering av denna). Målet är att förbättra genomförandet och genomdrivandet av befintlig lagstiftning och att förbättra kvaliteten på ny lagstiftning. Kommissionens upplägg kommer att vidareutvecklas och torde bidra till en effektiv kontroll av EU-rättens tillämpning.

³⁷ http://ec.europa.eu/eu_law/infringements/infringements_decisions_en.htm

³⁸ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén – Smart lagstiftning i Europeiska unionen (KOM(2010) 543 slutlig). Ytterligare upplysningar finns på webbplatsen *Better Regulation* (Bättre lagstiftning): http://ec.europa.eu/governance/better_regulation/key_docs_en.htm.

5. SLUTSATSER

År 2010 präglades av arbetet med att genomföra och vidareutveckla den reform av kommissionens handläggning av överträdelse som inleddes under 2007 genom meddelandet *En europeisk union som bygger på resultat – tillämpningen av gemenskapsrätten*.

Kommissionen kommer under 2011 att fortsätta att inrikta sig på centrala delar av detta strategiska upplägg, särskilt på

- **effektiv problemlösning**, t.ex. genom att utvidga användningen av EU Pilot med sikte på att alla medlemsstater ska omfattas av detta instrument,
- **effektiv handläggning**, genom att förbättra handläggningen av överträdelserelaterade ärenden i överensstämmelse med kommissionens riktmärken,
- **förebyggande åtgärder**, t.ex. genom att sörja för ett systematiskt, enhetligt förfaringssätt i fråga om genomförandeplaner,
- **smart lagstiftning**, genom att i större utsträckning integrera frågan om EU-rättens tillämpning i policycykeln.